

se det, der går ikke besked herop til. Så man er alligevel nødt til at rejse en finger lidt op i vejret, så formanden kan se det; så får man ordet, og det er det, hr. Johs. Poulsen får nu.

Kl. 17:48

Johs. Poulsen (RV):

Undskyld, hr. formand.

Må jeg forstå svaret sådan, at den skeptiske holdning, hr. Morten Messerschmidt udviser til andre dele af EU-samarbejdet og det indre marked – som han da også føler at det er nødvendigt at referere at den radikale ordfører, fru Lone Dybkjær, også har på en række områder – i virkeligheden er en sund skeptisk indstilling til en række spørgsmål? Når det er så fornuftigt på alle andre områder af det indre marked, er det så ikke også fornuftigt at have en sund skeptisk indstilling til, hvordan det, man i teorien eller grundtanken mener skal fungere på energiområdet, fungerer? Det er måske også sådan, at det, når det bliver kigget efter i sømmene, ikke har helt den virkning, som nogle går rundt og tror.

Kl. 17:48

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 17:49

Morten Messerschmidt (DF):

Nej, sådan tror jeg ikke man kan fremlægge det. Den grundlæggende tanke inden for det indre marked har jo i hvert fald siden 1974 med Dasonvilleafgørelsen været, at alt, hvad der aktuelt, potentielt, direkte og indirekte forhindrer den frie bevægelighed af de fire elementer, er traktatkrænkende. Det er jo det, der har ført til en meget, meget vidtgående fortolkning af, hvilke protektionistiske redskaber landene altså forbydes at have.

Den diskurs kan man ikke rigtig overføre til energidiskussionen, for det, det handler om her, er, at man sådan set bare siger, at man nu, fordi man har det her CO₂-hensyn, regulerer den mængde inden for Fællesmarkedet. Det vil sige, at alle, der ønsker at udlede CO₂ inden for kvoten, skal opkøbe en kvote. Der er jo forskel på, om man ønsker, at en producent skal opkøbe en kvote, eller om landene ikke må fastholde begrænsninger i forhold til nogle enkelte handelsområder. Så jeg tror ikke, man kan sammenligne de to ting.

Kl. 17:49

Formanden:

Der er så ikke flere, der ønsker korte bemærkninger. Tak til hr. Morten Messerschmidt.

Så er næste ordfører fru Anne Grete Holmsgaard.

Kl. 17:50

(Ordfører)

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Danmark har endnu en kort stund et forbud mod at brænde kul af på to store kraft-varmeværker, nemlig Avedøre 2 her i København og Skærbæk i Sønderjylland. Tænk, hvis man nu lagde det ud som sådan en almindelig gættekonkurrence til folk og spurgte: Hvad vil en ophævelse af sådan et forbud føre til? Vil det mest sandsynligt føre til mere kulforbrug eller mest sandsynligt til mindre kulforbrug? Jeg gætter på, at hen ved 100 pct. nok vil svare: Mon ikke det vil føre til mere kulforbrug? Det er vel nogenlunde det samme, som hvis man siger, at man ophæver en fartbegrænsning. Vil det så føre til, at folk kører langsommere, eller vil det føre til, at de kører hurtigere? Ah, det vil nok sandsynligvis føre til, at de kører hurtigere.

Derfor undrer det mig egentlig, at Venstres ordfører heroppefra har så svært ved at svare på det her spørgsmål: Vil det føre til, at Danmark bruger mere kul eller mindre kul? Jeg tager det egentlig som et udtryk for, at Venstres ordfører synes, at det her forslag måske ikke er helt godt; det er måske alligevel et rigtig dårligt signal at sende ud, halvandet år inden Danmark er vært for et stort klimatopmøde, hvor det er fantastisk vigtigt, at vi når en ambitiøs aftale, som indebærer, at alle lande forpligter sig over for hinanden, men at de rige lande forpligter sig mest til at reducere deres CO₂-udslip.

Det er måske også lidt svært at få det til at hænge sammen med statsministerens udtalelser om et Danmark, der skal være uafhængigt af fossile brændsler, altså kul, naturgas og olie, når man så starter med at give lov til at bruge kul på nogle værker, som ikke må bruge kul i dag. Det tror jeg faktisk er et ret svært budskab at få igennem.

Sagen er jo også, at det her forslag ikke er et forslag, der er lavet for at styrke Danmarks klimapolitik og for at give et klart signal til omverdenen om, hvor dygtige vi er, og om, hvordan vi virkelig kan udvikle vedvarende energi og herunder bruge mere biomasse. Det er først og fremmest et forslag, der er udtænkt i DONG af – måske med glæde – DONG's tidligere hovedaktionær, som nu sidder i en anden funktion her ved siden af mig, fordi man på det tidspunkt havde nogle lavere kulpriser, og fordi man i DONG mener, at det vil være rigtig godt at få